

Lieve vrienden, het Sint-Ceciliakoor neemt hier vandaag met veel verslagenheid afscheid van één van haar méést legendarische tenoren. Roeland was gedurende zéér vele jaren lid van het koor en maakte zich bijzonder verdienstelijk voor onze vereniging.

Een vierstemmig koor als het onze (met sopranen, alten, tenoren en bassen) heeft - traditioneel - één of twee leidinggevende stemmen per stemgroep. In het vakjargon noemen we zulke mensen “trekkers”: want door hun krachtige en overtuigende stem “trekken” ze andere zangers mee die misschien wat onzeker zijn of een beetje “steun” nodig hebben tijdens het aanleren van nieuw repertoire. Roeland HAD die krachtige, imposante stem waarop de andere tenoren ten allen tijde konden rekenen. Een repetitie zonder Roeland (en zo waren er niet veel), resulteerde steevast in een “gehandicapte” tenorensectie in het koor. Met andere woorden: de tenoren waren een beetje “verloren” wanneer Roeland er eens niet was.

Roelands fysieke gestalte en stem mochten dan wel indrukwekkend zijn, toch handelde hij steeds in alle discretie. Een geruststellende blik of een inspirerende glimlach van hem was voor mij als dirigent voldoende om te weten dat het met de tenoren wel goed kwam tijdens een repetitie. Dankzij zijn warme glimlach of grappige kwinkslag af en toe, slaagde Roeland er ook wonderwel kéér op kéér in om de sfeer in de groep spontaan volledig te ontspannen wanneer hij aanvoelde dat dit nodig was.

Roeland was niet alléén onze ijzersterke tenor: hij was ook onze verantwoordelijke voor de “public relations” van het koor. Zo schreef hij talrijke artikels ter promotie van onze concerten en stuurde ze vervolgens door aan al zijn contactpersonen bij de lokale pers.

Toen ook in de koorwereld het digitale tijdperk zijn intrede deed, begon Roeland gaandeweg onze vele handgeschreven partituren te digitaliseren. Hij schafte zich een computerprogramma aan om partituren te maken en schonk het koor een enorme schat aan prachtige gedrukte muziek die eruit zag alsof het recht van een professionele drukkerij kwam. Daardoor maakte hij zich onsterfelijk in ons koor, want we zullen zijn partituren in de toekomst blijven gebruiken omdat ze zo goed en makkelijk leesbaar waren gemaakt door hem.

Tijdens onze vele legendarische koorfeestjes, ontpopte Roeland zich ook vaak spontaan tot animator van de héle bende. Hij schreef daartoe nieuwe en zéér grappige teksten op bestaande liedjes en bracht geregeld het ganse koor aan het lachen met enkele kaskrakers van moppen.

We zijn enorm dankbaar dat we Roeland zo lang in ons midden mochten hebben en door middel van zijn prachtige digitale partituren zal hij de komende decennia ook BLIJVEND aanwezig zijn onder ons. In alle discretie. En mijn tenoren... tja, die blijven een beetje verweest achter...